

V torek, 12. februarja, je v Trubarjevi hiši literature potekal tretji pogovor iz **cikla o literarnem novinarstvu**, ki ga

pripravlja

Leonora Flis

. Njen gost je bil priznani novinar

Ervin H. Milharčič

, ki je povedal, da se je naučil pisanja in predvsem discipline pri pisanju na

Radiu Študent

, sicer pa bil tudi dopisnik iz tujine, je prejemnik več nagrad in avtor dveh knjig;

Kratke zgodbe o prihodnosti

(Modrijan, 2009) in

Pot na Orient

(Študentska založba, 2011). V živahnem pogovoru sta spregovorila o njegovem dopisništvu, raziskovanju in nabiranju materiala, pa tudi o trenutnem stanju stvari in sveta.

Zanj je zelo pomembna **Amerika**, bere tudi ogromno ameriških piscev. Odraščal je v sedemdesetih letih in ključen moment se je zgodil konec 8. razred osnovne šole, ko je srečal bratranca **Alana Jakina** (lani preminuli kitarist pri Avtomobilih)

s kupom plošč pod roko, od

n Airplane

in

The Doors

naprej. Ta mračna teža psihedeličnega rocka ga je že ob prvem poslušanju čisto začarala, zato ga je začelo zanimati, od kod sploh prihaja. V tistem času so pri nas prevajali

beatnike

, zato je imel dostop do ameriške literature, vendar pa je kmalu ugotovil, da ga bolj od literarnega privlači resnični svet, navdušil ga je predvsem

Norman Mailer

. Zase bi sicer rekel, da piše

reportažno novinarstvo

, ne pa literarnega, zato sta z gostiteljico odprla razvejano debato z mnogimi zastranitvami, zakaj je temu tako. Prebral je tudi ogromno

Hemingwaya

, čeprav je ugotovil, da je njegovo novinarsko delo veliko bolj atraktivno, da pa je še boljša od njega njegova žena

Martha Gellhorn

, ki se nikoli ni podala v literaturo. Kombinirati je začel torej iz tega sveta, ni pa bral samo ameriške produkcije, prepričala ga je tudi knjiga

Joška Širclja

Živa Afrika

(Prešernova družba, 1977), ki je bila napisana v času, ko so imeli ljudje pri nas same predsodke o Afriki, on pa je prikazal nekaj čisto drugega.

Sicer je povedal, da se mu zdi lepo, da daš bralcu vedeti, da si ga spustil v svoj svet, kjer lahko vidi tvoja čustva in česa ne razumeš, saj ni s človeškostjo nič narobe. Razložil je tudi lastno nevednost, ko je odšel v **Kairo** brez znanja jezika. Znašel se je v »položaju popolnega bebca« in se po rahli krizi vprašal, kaj lahko iz tega naredi. Zato je začel opisovati vsakdanje življenje in običaje, iz česar je nastala knjiga

Pot na Orient. Dal je prosto pot svoji radovednosti in predvsem ga je fasciniralo, kako znamo fantazirati o Orientu, v resnici pa je čisto drugačen. Priznal pa je, da tako okolje ni tako velik izziv kot pisanje o in v Evropi, ki ni tako »fotogenična«. Je pa še danes najbolj ponosen na zgodbo o volku, ki se zaradi pomanjkanja življenjskega prostora in plena seli po Evropi in jo je napisal, da bi migracije ljudem bolj približal skozi živalske oči. Pri tem je sledil celotni volkovi poti in se vanj poskusil čim bolj vživeti, ker pa niso imeli nobene volkove fotografije, so ga šli poiskat kar v živalski vrt – očitno obstaja tudi literarna fotografija, se je pošalil.

Nazadnje sta spregovorila še o Ameriki, ki mu je res všeč, vse od kulture do načina življenja in hrane, gre namreč za bogat svet, težavo pa vidi v tem, da gre za imperialno silo, zato ima do nje zelo ambivalenten odnos. Dolgo je mislil, da jo razume, vendar pa je ugotovil, da je Amerik več. Bolj problematična od Amerike pa se mu zdi konfuzna ideja našega kontinenta, saj nimamo prave identitete, kaj Evropa je. Komentiral je tudi slovensko novinarstvo, ki ni šlo tako k vragu, kot posluša že od svojih začetkov, v resnici imamo ogromno dopisnic in dopisnikov, tudi mladi so izobraženi, imajo širok pogled, je pa vprašanje risanja zemljevida sveta iz dneva v dan postalo zapleteno. Vedno so obstajali bleferji in ljudje, ki so resno opravljali svoje delo, zato ni obupan nad situacijo, novinarstvo pa ni v krizi, v krizi je mesto informacije v ekonomiji. Ne pomaga, da smo zelo pesimističen narod, ki se je nalezal nezadovoljstva z lastnim življenjem, upa na nove generacije, ki bodo morda kaj spremenile, je zaključil večer s pozitivno noto. Za konec nas je gostiteljica povabila na naslednji dogodek cikla, **12. marca** se bo pogovarjala z **Boštjanom Videmškom**

Avtorica poročila: Veronika Šoster

Dogodek: 12. februar 2019

{fshare id=3532}